બકાવલીના

ગાયનો.

મુંબાઈ
"સુબોધપ્રકાશ" પ્રેસમાં છાપ્યું છે.
સંવત ૧૮૪૫.
ઈ. સ. ૧૮૮૯

કીમત દોઢ આનો.

પ૪પ૮

બકાવલીના ગાયનો.

૧ (બંદગી) અંગ્રેજી—ઝીંઝોટી.

શાદીકે ચમનમે હયે ફુલ ખીલે ફુલ ખીલે ફુલ ખીલે—તર્જ

હીકમતે ખુદાકા હમ માન ગયે માન ગયે માન ગયે,
તબ અમ હયે શાદીઓ ગમ જાન ગયે જાન ગયે જાન ગયે;
કોઇ હયે શાદાં કોઇ હયે નાલાં, કુલ્લોમન, અલયહાફાનુન જાન લે
કોઇ હયે ખન્દાં કોઇ હયે ગીરીયાં જહાંન હયે ફાની જાન ગયે;
બન્દગી તેરી ફર્ઝ હએ હમપર બેગુમા હરઝમાં કર ભગન બાયઝન,
બખ્શે ખુદા મહશરમે કયુંકર અલઅમા બરઝમાં જાન ગયે.

૨ બરહન્સ—મસનવી.

શહેનશાહ જીજાદ આલીમદાર—તર્જ

શમીરાગર—ખુદાવન્દે આલમ શહે અદલો દાદ;
ખુદા બર લે આયેગા દીલકી મુરાદ.
ગુલીસ્તાને શાહીમે આકે સબા;
કરે આપકે ગુન્ચએ દીલકો વા.
કે તઓઅમ હએ શાદી વો ગમ દર જહા;
કહી અયેશો ઇશરત કહીં હએ ફુગાં.
યે હએ સાઅતે બદ નીકલ જાએગી;
બસારતસે ઝુલ્મત બદલ જાએગી.
મગર અબ ઇલાજ ઇસકા કરના ઝરૂર,
કે આ જાએ તા ચશ્મે સુલતાંમે નુર.

૩ બરવા—ગઝલ.

ઇસ આતશે ઉલ્ફતને હયે કયા આગ લગાદી (અસલી)
અફસોસ કે આંખોસે દીખાઈ નહી દેના —તર્જ

બાદશાહ—અફસોસકે આંખોમે મેરે નુર નહી હયે;
ઇસ તરાહકા જીના મુજેહ મન્ઝુર નહી હએ—અફસોસ.
અઝ બહેરે નબી કુરરતુલ અયે નયેને પયગમ્બર-
આંખે મેરી પુરનુર હો કુચ દુર નહી હયે—અફસોસ.
યે તખ્ત યે અફસર મેરે કીસ કામકા બારબ;
અબ અયેશકા ખ્વાહાં દીલે રન્જુર નહી હયે—અફસોસ.

ચશ્મોકી બસારત ગઈ દીદારે પીસરસે;
મુખ્તાર હયે દીલ મઓતસે મજબુર નહી હયે—અફસોસ.
મઓકુફ દવા કરદું દોઆઆ કઓન કરેગા;
ઝીન્દા બજંહા બલ અમે બાકર નહી હયે—અફસોસ.

૪ ઝીંઝોટી—ઠુમરી.

તુ ન ફુમલા જીઅરવા ઓ પીતા મોરા—તર્જ.
મોરે બાંકે સાવરીયાં (અસલી)

ચારેંશાહઝાદે—બહે રોસન નજરવા હરકી દયાસે પીના તોરી—
બહે રોસન નજરવા.
૧-શાહજાદા—ભટકું બનબન દાર કારન અબી છાંડુ નગરવા,
૨-શાહજાદા—જલથલ દેખું દાર પાઊં છાન મારૂં ડગરવા,
૩-શાહજાદા—ઇરમકુ જાઊં ફુલ સે આઊં કસું અબી કમરવા,
૪-શાહજાદા—ફુલ ન પાઊં સીસ કટાઊં રાખું નાહીં જીઅરવા,

૫ પીલુ—ગજલ.

મેરા પ્યારા કંહા યારો ગયા અલ્લાહી અલ્લાહ હયે (અસલી)
મુજે તુમ છોડકર પ્યારો કંહાકો રૂઠે જાતે હો—તર્જ.

બાદશાહ—મુજેહ યહાં છોડકે પ્યારો તુમે મનઝુર જાના હયે;
યહીં જોના તુમારા યે અજલકા મેરે આના હયે.
સહારેસે તુમારે ઝીન્દગી કુચ મેરી બાકીથી;
તુમારે પીછે પીછે જાન મેરીભી રવાના હયે.
ખુદાકે વાસ્તે બેટા મુજેહ અંધાહી રહેને દો;
યે બાકી ઉમ્ર ખું પીપીકે લખ્તે દીલકો ખાના હયે.
મરીઝે ખસ્ત દીલકે તરહસે મંએ દીલ શીકસ્તા હું;
સફરકે નામસે મન્ઝુર ક્યા મેરા સતાના હયે.

૬ ઝાંઝોટી—જુગની.

પરદેસન જુગની લેગઈ (અસલી)
સુનો શાહ એ બાત હમારી—તર્જ.

ચારેં શાહજાદે—
અએ શાહ ન કીજીએ ઝારી—હો જાયેગી દીલકો કરારી;
શામીલ હયે ફઝલે બારી—દો રઝા હમે સુલતાન.
હમ મીલકે ચારેં બીરાદર—જાતે યેક ગુલકે ખાતર,
આયેગી ફસલે બહારીરે—અએ શાહ.

૭ યમન—બેલાવલ.

દારે ફનાસે દીલકો ઉઠાએગા યા નહી (અસલી)
અયે કાશ ગમ મેરા કભી જાયેગા યા નહી—તર્જ.

તાજુલમુલુક—અએ ચર્ખે રહમ કુચ તુજેહ આયેગા યા નહી;
દીલસે પદરકે ગમ મેરા જાયેગા યા નહી—અયે.
કબ તક યે ગરદીશે મુજેહ દેતા રહેગા તુ;
મા બાપસે ભી મેરે મીલાયેગા યા નહી—અયે.
યે તીરા બખ્તકા શબે ગમસે ફલક કભી;
યેક રોઝ દીન ખુશીકા દીખાયેગા યા નહી—અયે.
આખર હકીરા ઝારસે કબતક યે કજરવી;
સીધા હો રાહે રાસ્ત બતાયેગા યા નહી—અયે.

૮ ઠુમરી.

કંગનવા મોરા કરસે સરક ગયોરે (અસલી)
સરપર એ બોજા અપને તુમ અયે સાહેબ દાલોરે—તર્જ.

ઔરત—સુનો મેરે પ્યારે અંધે મીઆં બાત હમારીરે;
અંધા—અએ જાને મન વોહ કયા હએ.
ઔરત—કયા બયાં કરૂં હાલ ઉસકા—સુનો મેરે પ્યારે.
ઔરત—થી જે પડોસન પ્યારીરે,
અંધા—કયા વોહ મરગઇ બીચારીરે,
ઔરત—વોહ મરી નહી પર ઉસકા, એક દુધકા થા બચ્ચા,
અંધા—વોહ મર ગયા હએ હએ કએસા,
કયા અયે બીબી ઉસ નાદાંકો આઇ બીમારીરે—સુનો મેરે.
ઔરત—દુધ ઉસકી માદરકા પીતે પીતે ગલેમે ફસા,
અંધા—પ્યારી દુધ હોતા કએસા,
ઔરત—મીઆ સુફેદ કપડે જએસા,
અંધા—મંએ સુફેદભી નહી સમજા,
બતલાદે મુજકો દુધ હએ કીતના વજનમે ભારીરે—સુનો મેરે
ઔરત—સુન સુફેદ જયસા બએદા વોહ ગંદારે.
અંધા—બીબી મંએ તો હું અંધારે,
ઔરત—હએ સુફેદ બગલા જએસા,
અંધા—બગલા કએસા હએ બતલા,
(ઔરત હાથસે બગલેકી શકલ બતલાના, અંધા ઉસકે હાત પર હાત ફીરાકે કહેના)
ઔરત—દેખો બગલા અયેસા હોતા હયે મંએ જાણું વારીરે—સુનો.
અંધા—જબકે દુધ હો ઇતના બડા તો બચ્ચેકે ગલેમે અડા,
યે હલકમે જાવે કયું કર મર ગયા તો બીએસા મર,
યે દુધ ફસા બચ્ચેકે ગલેમે માદર મારીરે—સુનો.

૯ કાહુરવા.

મંએ તો બીહાઈથી ગબરૂ જવાં (અસલી)
તુમ આએ જો યારે જવાન—તર્જ
દીલબર—કહો તો સાહેબ આએ કંહાસે યહાં,
યારોંપે યક જાં હએ કુરબાન—કહો.
દેખકે યારોંકી સુરતકો,
હુઈ દરપનસા મંએ હએરાનરે—યારોંપે મેરી.
નશો વામક ફરહાદો મજનુ,
હો તુમ યારો જવાનરે—યારોંપે મેરી.
હમનો ઉઝરા શીરીં વો લએલા,
યારો હંએ મુજસે અંયારે—યારોંપે
યાટતે હંએ લબ સુનકે ગાના,
કીતના હએ શીરીં ઝબાન રે—યારોંપે.

૧૦ ઝીંઝોટી—ઠુમરી

દરસન બીન અંખીયા તરસ રહી (અસલી)
દરપન બન યહેરા યમક રહા—તર્જ.
તીન શાહઝાદેં—સુરજસા મુખડા ઝલક રહા,
ઝલક રહા ઝલકાએ રહા—સુરજસા.
નએન કટારી લાગી કલેજવા,
કાયામે મન બીલક રહા—સુરજસા.

૧૧ બરવા—ઠુમરી

નંદાજીકો લાલા મોરે નંદાજીકે લાલા (અસલી)
કયું હયે દેર લગાઇ પ્યારો કયું હયે દેર લગાઇ—તર્જ.
દીલબર—યલનેમે કયા બુરાઇ પ્યારો યલનેમે કયા બુરાઇ,
બખ્તને કી હયે રસાઈ પ્યારો યલનેમે કયા બુરાઇ,
યંપા યંએલી મોગરા શબ્બો ગુલ લાલા હયે ખીલે હુવે,
દેખો યહાંસે દેતે દેખાઈ યલનેમે કયા બુરાઈ.

૧૨ જંગલા.

કીસી મસ્તકે આનેકી આરઝુ હએ (અસલી)
હએ તકદીર જાગી તુમારી હમારી——તર્જ.
યારો શાહઝાદે—યે હએ નેક બખ્તી તુમારી હમારી;
બુલાતી હએ ઘરમે પ્યારી હમારી—યે હએ.
યલો જલ્દ જાંએ બુદારા મકાંમે;
ઉસે હોગી બસ ઇન્તેઝારી હમારી—યે હએ

પરીઝાદ અએસા બદીલ અયે બીરાદર;
બન્ન લાએંગા તાબેદારી હમારી—યે હએ.

૧૩ પરજ.

ઉઠી પરભાત સમરીએ શ્રી ગણેશ દેવા (અસલી)
લાઇ બહાર બાગમે બેલા ચંબેલી મોગરા—તર્જ.

દીલબર—લાઈ નસીમ બાગમે કયાહી બહારે દીલકુશા;
હીજરકે બાદ વસ્લ હયે બુલબુલેં ગુલપે હયે ફીદા—લાઇ.
બાદા કશોંકી હયે મઝાહ બાગમે છાઇ હયે ઘટા;
દઓર ચલા શરાબકા દેર ન કરના સાકીયા—લાઇ.
સાને ચમન હયે યાર હયે જોશપે આબશાર હયે;
બાગે ઇરમ નીસાર હયે બુલબુલોંકી હયે યે સદા—લાઈ.
મસ્ત હરએક ખરત તન કયું ન હો મએસે ગુલબદન;
ઝુમ રહા હયે સબ ચમન નશા દુબાલા હો ગયા—લાઇ.

૧૪

રતો તુમ દરસન સદા મલી (મરાઠી)
કહું કયા તુમ સબ જો આ ગયે—તર્જ.

દીલબર—કહો કયા સોંચ યહાં તુમ આગયે કરકે કરમકી મોહપે નઝર,
પરત ખબર અએન ન આયે ગઓરી સબર—યંહા.
જોરસે તુમને નક્કારા બજાએ જબ, જાન ગઇ માન ગઈ
આ ગઈ ઇધર—કયા સોંચ યહાં તુમ આ ગયે.

૧૫ ઝીંઝોટી-ઠુમરી.

પીયાકે ચીત્ર બન પ્રીતમ પીઆરે (અસલી)
કાહે ખીજ બન બન બન ઘુંડે—તર્જ.

દીલબર—ઘુંડને જાવું પીઆકો મુરખ બન બયેરાગી બનમારે—ઘુંડને
ઘટમાં ગંગા ઘટમાં જમના ઘટમાં દ્વારકા કાસીરે;
સાંચ ગુરૂકા ચેલા હો કર પીઆકા દરશન મનમારે—ઘુંડને

૧૬ કાહારવા.

સાડેતીન પેસે સેર મછલી ના બેચુંગી (અસલી)
ચીતવન તુમારી નીરાલી હએ—તર્જ

દીલબર—નએનન તોરી મતવાલી હએ,
મધવાકી ભરી મધવાકી પીઆલી હએ—નએનન.
ટપક પડત મુખરેસે જોબનવા;
વાકી લાલ નીરાલી હએ—નએનન.

૧૭ કાહારવા.

છોડી બામનકી અંગીયાકો ઉતરે લગાકે અલી (અસલી)

છોરે રાજાકે અંખીઓમે કજરા લગાકે ચલે—તર્જ.
દીલબર—મોરી મતવારી નયેનસે માર કટાર ચલી—મોરી.
ચાલ નીરાલી છલબલવાલી સુરત ભોલી ભાલી;
નખરેસે આશક હો અપને દીખાયે બાહાર ચલી—મોરી.

૧૮ પહાડી.

લો આખરી યે સબ્ઝ પરીકા સલામ હયે (અસલી)
પ્યારી ખતા મઆફ કરો પુર કુસુર હયે—તર્જ.
આરો શાહેઝાદે—બુલબુલ અસીર હો ગયે ફસ્લે બહારમે;
ગુલ આતેં હુંએ નઝર હમે હર ખાર ખારમે—બુ.
હમ ચાહતેથે કીજીએ સઈયાદકો શીકાર;
કીસ્મતને લા ફસાઇ દહાને શીકારમેં—બુલબુલ.
ચોસરકા થા બહાના ગુલામીકે વાસ્તે;
કયા ગુલ શગુફતા હો ગયે ચોસરકી હારમેં—બુલ.
આરોંકી અર્ઝ હએ હમે લીલ્લાહ છોડ દે;
મર જાએ બાદશાહ ન કંઈ ઇન્તેઝારમેં—બુલબુલ.

૧૯ સીંધ—ભયેરવી.

જેલ ખાનેકા દારોગા પકડ બાંધરે—તર્જ.
દીલબર—કએદખાનેકે દારોગા તુ લે જારે—કએદખાનેકે.
કોઇ મસાલા પીસે કોઈ ચક્કી પીસે મુદામ,
કોઈ જુતે સીવે કોઇ ઝાડુ દે સુબ્હો શામ,
શીતાબી મેરા હુકમ બજા લારે—કએદખાનેકે.

૨૦ યમન—કલ્યાન.

મેરે યારકો યેહ સબા દે બતા (અસલી)
નઝર આઇ મુજકો અજબ મહેલેકા—તર્જ.
તાજુલમુલ્ક—જો કોઠેપે હએ જલ્વગર મહેલેકા,
હુવા શેફ્તા દીલ ખુદાકી કસમ;
ગઝબ હુસ્ન હએ નાઝ કહેરે ખુદા,
હએ અબ્રા કીયામત અદાકી કસમ;
જબીં પુરઝીયા હયે કે ખુરીશદ હયે,
વોહ રૂખસાર દો બદરે જાવીદ હયે;
દો ખમદાર અબરૂ મહે ઇદ હયે,
કે વશમ્સુ ઔર વદદોહાકી કસમ;
ખુદારા મેહ કયા હયેગા દેખો ઝરા,
રૂખા દરપે નકકારા ઔર હયે લીખા;

ખબર ઉસકી ભાખા હો તુજકો સુના.
હરે ખુશ તુજેહ કીબ્રીયાકી કસમ.

૨૧ કલ્યાન—લાવની.

કરના ઇનાઅત હોમેંસે એક મંત્ર મોહેકો પીઆરારે (અસલી)
જીન સુખ પલીઆં ગુડીઆં ખેલીયાં—તર્જ.

બાજુલ—સુનકે તોરા હાલ અયે દીલબર મનકો લગી મોરે તલમલીયાં,
મકરો ફરેબો જૌરો સીતમકે પડે જહાંમેં ખલબલીયાં,
ખેલકે ચૌસર સંગ તેહારે કયું ન મચાઊં રંગ રલીયાં,
ઢુંઢને મોરે ભાઇયોંકો સબ લશ્કર હયે ફીરતા ગલીયાં,
દુખસે તેહારે ચએન નહી હયે મોરે મનકો બેકલીયાં.

૨૨ કવ્વાલ.

યારોંમે આર હો ફુલોંમે ખાર હો ખાલક બેઝાર હો મરદુમ આઝારસે;
આબેદ હુશીઆરહો દીલકો કરારહો જીના દુસ્વારહો ઝાની મએ ખ્વારસે;
લગામ ન તંગ હો પાઊંસે લંગ હો ચલનેસે તંગ હો ખરે મુરદારસે;
રાહોકો નંગ હો ફરસંગ સંગ હો રસ્તેમેં જંગ હો નોકર બીમારસે;
દોલત ગઈ હો હશ્મત ગઈ હો ઇઝઝત ગઈ હો ઝીનાકે કારસે;
જબ અયેસે કામ હો કયુંકર ન નામ હો બેશક ગુલામ હો ચૌસરકીહારસે.

૨૩ ભયેરવી—ઠુમરી.

મંએ જગાએ હારીરે—(અસલી)
મન લગાએ હારીરે ચેરી સૈંયા તેહારીરે — તર્જ

દીલબર—મંએ મનાએ હારીરે જાઊં તોપે વારીરે—મંએ
લાખ મનાઇ યેક ન માની મંએ તો દાસી હું તેહારીરે—મંએ;

૨૪ અંગરેજી-તર્જ.

જયેસા કરના વયેસા ભરના (અસલી)
જો તુ ખ્વારી ચાહે સારી બનકર જવારી હર દર ખેલ—તર્જ.

દારોગા—ખરાબો ખસ્તા હોના હો તો અયે દીલે નાદાં ચૌસર ખેલ,
માલો ઝરકા હોના હો તો અપને નુકસાં ચૌસર ખેલ,
છોડ મહલકો હોના ચાહે મુલ્કીમે ઝીન્દાં ચૌસર ખેલ,
દાગે ગુલામી ખાના હો તો હરદમ હરઆં ચૌસર ખેલ.

૧-શાહઝાદા—અસીર હું કીરદીગાર બસ ના તવાનો ઝાર,
૨-શાહઝાદા—હું મંએભી શર્મસાર દે બખ્શ કીરદીગાર,
૩-શાહઝાદા—મંએ હું ઉમીદવાર હયે તુજકો ઈખ્તીઆર;
૪-શાહઝાદા—કહેતા હું ઝીન્હાર ન નાદાં ચૌસર ખેલ—ખરાબો.

૨૫ ઝીંઝોટી—ઠુમરી.

ગોરી નાદાન મંએતો બહીરી (અસલી)

સુની હંએ તુને બાતે જો જો હમસે—તર્જ
તાજુલમુલુક—મ્ંએ તુમસે જુદા હોતા હું હા તુમ હમસે;
ઝીન્હાર ન તુમ રાના ગમસે——મ્ંએ.
ગુલ લાગી જા બાગે ઇરમસે;
યાને જવાહેરકા ચમસે——મ્ંએ.

૨૬ બરવા-ઠુમરી.

બીંદીયા લે ગઈ મોરીરે (અસલી)
એજી સૈયાં છાંડ ન તુ મોરીરે નગરીઆં—તર્જ
દીલબર—માનો સૈયાં બતીયાં મોરે છાંડો ન નગરીયાં—માનો
દગર કઠન હએ બાગે ઇરમકી,
બીજલી ચમકે કારી કારી છાઈરે બદરીયાં—માનો.

૨૭ માલકોસ.

કયેસી બાતે હયે ઇસ વખ્ત કહા હો દીલબર—તર્જ.
તાજુલમુલુક—બાતોં બાતોંમે ન પરીયોંસે ઉડાઓ દીલબર;
જંગે દેવોંસે ન ઇન્સાકુ દરાવો દીલબર—બાતોં.
અશ્ર કુલ ખલક કહાતા હએ યે ઈન્સાં પીઆરે,
સર નુચું દેન હંએ લાચાર હંએ પરીયાં પીઆરે—બાતોં.
લેકે અંગુશ્તરી તુમ છલ્લા દે જાના મુજકો;
દેખો યે યાદ રહે ભુલ ન જાના મુજકો—બાતોં.

૨૮ જંગલા.

ઉતારો જોગી વેસરે (અસલી)
હોંજરે સનમમે ઝીંદગી દુશ્વાર હો ગઈ—તર્જ.
દીલબર—ખન્જર ગલેપે ફુરકતે દીલદાર હો ગઇ;
આસાં હયે મર્ગ ઝીન્દગી દુશવાર હો ગઇ—ખન્જર.
છોડ યહાંપર દીલબરકો બસ ચલા ગયા દીલદાર,
ખીઝાં ચમનમે આ ગઇ જાતી રહી બહાર,
બુલ બુલ ખીઝાંકે જઓરસે લાચાર હો ગઇ—ખન્જર.
જહાંપે ગુલથે હાય હાય વહાંપે હયે સબ ખાર,
સર્વે રવાં જાતા રહા કહેતી હયે કુમરી પુકાર,
લાલા જહાંથા ઉસ જગા અંગાર હો ગઇ—ખન્જર.

૨૯ પીલુ-બરવા.

અયે રશ્કે કમર તુજકો જલાના નહી આછા (અસલી)
ગર દુઝલ તેરા બારે ખુદાયા નહી હોતા—તર્જ.
તાજુલ—મુજપર તેરા અહેસાન ખુદાયા નહી હોતા;
ઇસ દશ્તમે ઇનસાન ખુદ આયા નહી હોતા—મુજપર.

યે વાદીયે પુર ખઓફસે કબ રહેતા સલામત;
ગર મેરા નીગાહબાન ખુદાયા નહી હોતા—મુજપર.
યે કાહકે દામનમે જો આરામ કરૂં મંએ;
તયે અબ યે બીયાબાન ખુદાયા નહી હોતા—મુજપર.
મસ્કન હયે યહાં ગઓલે બીયાબાનકા બેશક;
બન્દા યે હીરાસાન ખુદાયા નહી હોતા—મુજપર.

૩૦ અંગ્રેજી—તર્જ.

તૈયાર હયે યે નાગ (અસલી)
અયે દાવરે સમદ મદદ મદદ—તર્જ

તાજુલમુલુક—યા અલ્લાહ હુસ સમદ મદદ મદદ મદદ,
દુર હોવે રન્જો ગમ હંએ દીલમે બે અદદ,
નીઅત યે દેવકી હએ બદ મદદ મદદ મદદ
હએ મુલયમાંકી દોહાઇ હો બલાઓ રદ.

૩૧ ભયેરવી-ગજલ.

તેરે સાની અગર કોઇ બશર હોવે તો મંએ જાનુ (અસલી)
તેરી માનીન્દ આલમમે પરી હોવે તો મંએ જાનુ—તર્જ.

પરીયાં—તેરે માનીન્દ ઝોહરા મુસ્તરી હોવે તો મંએ જાનુ;
ફલકપર ક્યા પરસ્તાંમે પરી હોવે તો મંએ જાનુ—તેરે.
ફલક નાઝાં હએ સુબ્હો શામ મેહરો માહપર લેકીન;
જબીનો રૂખ્સે તેરે હમસરી હોવે તો મંએ જાનુ—તેરે.
સભી દન્દાનો લબ નાયાબ હંયે લેકી। મુકાબીલમે;
તેરે લાલો ગોહર અયે જઓહરી હોવે તો મંએ જાનુ-તેરે.
હસીં યુસુફથે ઇસ માહબુબસા પએદા ઝમાનેમે;
તેરી ગરદીશસે ચર્ખે ચનબરી હોવેતો મંએ જાનુ—તેરે.

૩૨ ઝીંઝોટી-ગજલ.

ગર હમને દીલ સનમકો દીયા ફીર કાસીકો ક્યા (અસલી)
મંએ જાનતીથી પરીયોંસે અછા નહી કોઇ—તર્જ.

બકાવલી—યું કેહતેથે સબ પરીયોંસે બાલા નહી કોઈ,
વો જુઠ હએ ઇન્સાનસે આલા નહી કોઇ—યું.
મંએ ખ્વાબમે દેખી હું જીસે વએસા જહાંમે;
અબ તક યદે કુદરતને બનાયા નહી કોઇ—યું.
વોહ હુસ્ન ખુદાદાદને દીવાની કીયા હએ;
સરમે મેરે ઇસકે સીવા સઓદા નહી કોઇ—યું.
કઓન ઉસકા પતા દેગા મુજેહ અએ દીલેનાશાદ;
ઇસ ખુબીકા ઇન્સાન તો દેખા નહી કોઇ—યું.

૩૩

દોલત હયે મીગે ચલી (મરાઠી રાગની)

ઇંદ્રાસનમે ફૂએલી મોરી વાં વાહવા વાહવા અઍરી—તર્જ.

બકાવલી—માહરીસે રાજમે ગાનેકા હો ગયા મેરે શોહરા,
ગાના ઝમીંપર સુનકે ફલકપર વજદ કર ગઇ ઝોહરા;
હુવાથા યે આલમ—ખુદા રખ્ખે માહરીલ કાયમ.
શગચ્ય રૂખોંકે નુરસે જલસા હુવા મુનવ્વર સારા,
જશ્ન ન અગેસા કીએ કભી જમશીદે ફરીદું દારા-હુવાથા

૩૪ જોગીઆ—આસાવરી

ખીયાલ આના હએ દીલકો શીકવએ બેદાદ કયા કીજીએ (અસલી)
ન હોના ચાહીએ નાઝાં કીસીકો ઝીન્દગાનીમે—તર્જ.

ન ભુલ અયે બુલબુલે દીલ તુ ગુલોંકી નઓ જવાનીપર;
અગસ હએ યેહ યેહ સદહા દો રોઝા ઝીન્દગાનીપર—ન ભુલ
તસવ્વર હએ કીસીકા રૂબરૂ તસવીર ફીરતી હએ;
તરદ્દુખ કયું ન હો દીલસે કહો બેહેઝાદ માનીપર—ન ભુલ.
બરસતે ચશ્મતર શઆલે દહનસે બાહેર આતે હએ;
તીલસ્સમ હએ કે દેખો આગ યે રોશન હએ પાનીપર—નભુલ.

૩૫ ભયેરવી-ગઝલ.

ઇશ્કમે તેરે કોહે ગમ સરપે લીયા જો હોસોહો (અસલી)
હાલ સુન અએ સમન પરી રાન હુઇ સીતમગરી—તર્જ.

બકાવલી—હાલ સગન પરી મેરા કહેતી હું સુન લે કયા હુવા;
શબકો સભારે મંએને આ સો ગઇ સેજ પર ઝરા-હાલ.
આ ગઇ નીન્દ નાગહાં દેખતી કયા હું યક જવાં;
હુસ્નકા કયા કરૂં બયાં લાઊં કહાંસે વો ઝબા—હાલ.
ચહેરાથા માહે ચઔદવીં દોનોથે ઝુલ્ફ અંબરીં;
આંખેથે આહુવાને ચીં લબો દહનથે શકકરી-હાલ.
ખુલ ગઇ ચશ્મ યેક બાર પહેલુસે ઉઠ ગયા વો યાર;
જબસે ન દીલકોહયે કરાર રોઊં ન કયું મંએ ઝ.રો ઝાર-હાલ
હાએ હુઈ ન ગુફ્તગુ બઅકે ન મીલકે દુબદુ;
ઉસકુ બીઠાકે રૂબરૂ બોસે લું થી યે આરઝુ-હાલ.

૩૬ પીલુ-બરવા-ગઝલ.

કીસી બેકસકો ઐયે બેદાદગર મારા તો કયા મારા (અસલી.)
ભુલાદો હાલ અબ દીલકા જો બહેતર હો તો કયું કર હો-તર્જ.

એકાવલી—મંએ હયેરાં હું ખુદાયા વસ્લે દીલબર હો તો કયું કર હો.
ગમે ફુરકતકી બીમારી યે બ્હેતર હો તો કયું કર હો—મંએ
શબે ફુરકતમે રોરો કે જબીં પથ્થરપે ઘીસ્તી હું;
સીતારા બખ્તકા મેરે મુનવ્વર હોતો કયું કર હો—મંએ.

૩૭ પીલુ—બરવા.

સખી એ આનોસવી થામકે બાહી (મરાઠી)
હયે હયે હએરાની આજ હએ પાઇ—તર્જ.

હયે હયે કયા નીંદ મુજેહથી આઇ સુધ બુધ અપની બીસરાઇ.
હયે હયે ગુલ મેરા કીસને ચુરાઇ સુધ બુધ અપની બીસરાઇ.
હયે હયે ગુલચીને ચોરીસે યહાં આયા મેરે ગુલકો ઉસીને ઉડાયા.
હયે હયે યાં કોઇ નહી હયે પરાઇ સુધ બુધ અપની બીસરાઇ.
હયે હયે યે ચમનમે આયા કઝારા મેરા જોબન લુટા સારા.
હયે હયે મુજેહ બના દીયા સઓદાઇ સુધ બુધ અપની બીસરાઇ.
હયે હયે દીલ ગભરાતા હયે બીલકુલ નજર આતા નહી મેરા ગુલ.
હયે હયે આંખોમેં નહી બીનાઇ સુધ બુધ અપની બીસરાઇ.

૩૮ ધુન—જંગલા.

નસેલી પીતમ્બર ઝરી ઝરીકે ઝર તારે લાલ સાડી (અસલી મરાઠી)
અયે બાદે સબ જા ચમન ચમન ફીર પતા તુ ગુલકા લા—તર્જ.
અયે નસીમ ફીર જા ચમન ચમન બુ વો રશ્કે ગુલકી લા.
લા પએકે સબા હો જા જા જા જા—પએકે.
વો ગએરતે ગુલશન મીલે તો મેરા સલામ દે પહોંચા,
જવાબે સલામ ફીર લે આ જા જા—પએકે.

૩૯ કાલીંગડા.

ગુરૂ જેને પાટી હમારી (અસલી)
દરંજી કાહે પરખાશ નાદાનોસે—તર્જ.
બહીજી મોહે સોબત નાંદાનોકી—બહીજી.
દેખકે સપના દીવાની ન હોતી;
અપને બેગાનોકી——બહીજી.
કીસ્મતસે ગુલ મેરા ચોરી ભયોરે;
જુરત હયે કયા ઇન્સાનોકી—બહીજી.

૪૦ મરાઠી—પહાડી.

બટ મોગરા ગુલાબ કચોરી (અસલી)
કાનસા મોહની શકલ ઉતરકર નાહક ગુલપર ગીરા-તર્જ.
હાયે વો ગુલથા મેરા ખારબ જીસકી નઝરપર ચડા,
વહી ઉસ ગુલપર ટુટ પડા.

અંગેઠી લેકે છલ્લા દેકે ફીર ન ચમનમે ખડા,
ચોર હુએ સબ ચોરોંસે બડા,
હુએ નામ પીઆરા કીસ ખુબીસે જડા,
યે નામ ગયા હુએ મેરે દીલમે ગડા,
માલુમ હુવા વો ચોરકા દીલ હુએ કડા,
ગુલ લે જાતા નઝરસે મેરી અપની નઝરકો લડા,
લે ગયા જયેસાકે બંદ પડા.

૪૧ ભુપ–કલ્યાન.

હમે ચારે તુ કઓન કયું આયા યહાં (અસલી)
દીલ બશરકો દેકે આપ બેહુલાઈએ––તર્જ.

આઇએ અયે હઝરતે ઈશ્ક આઇએ,
નીમ જા હું હુલ્ફ અબ ફરમાઇએ––આઇએ.
રાહબર હો અયે ગમો રન્જે અલમ;
કુચએ દીલદાર તક પેહુંચાઇએ––આઇએ.
લે ગયે હો જીસ તરહ સબ્રો કરાર;
જાનભી ચાહોતો આ લે જાઇએ––આઇએ
યું કહું દીલબર મીલે તો રાહમે;
લાઇએ તશરીફ સાહેબ લાઈએ––આઇએ.

૪૨ જોગીઆ––આસાવરી.

હંસારે રાજા યે પીંજરા નહી તોરા––તર્જ

ફકીર––હીરામન તોતે પીંજરેમે બોલેગા કોન;
બોલતા ઉડજાયેગા રે––હીરામન.
ચુત ચુન માટી મહેલ બનાવા;
મુરખ કહે ઘર મેરારે––હીરામન.
ના ઘર તેરા ના ઘર મેરા;
ચીડીઆ રએન બસેરા––હીરામન.
યેક દીન પીંજરા છોડ કરેગા;
જંગલમે જા દેરા રે––હીરામન.

૪૩ ભયેરવી––ઠુમરી.

સોહામ મેરા કયસારે. (અસલી)
કયા ચોરોં પે હોશ ધરૂં ન્યારે કુઈ યે ખતા––તર્જ.

તાજુલ––કયા નાદાની કુની દીત્રા હમસે કહું મંએ જા કીસ્સે હયે હાત,
મક્કારોંને મુજસે કર ફન લુટકે મુલકો રાહમે રાહઝન;
ખાર મુજેહ હે લે ગયે દુશ્મન મહેલ ગઈ શાદી ગમસે–કહું.

૪૪ શામ—કલ્યાન.

અજબ સનમકી અદાયે દેખી (અસલી)
બકાવલી હું મંએ પરી ઇરમકી નજુમમે હયે—તર્જ.

બક ાવલી—ઈરમકી માલેક બકાવલી હું ખુદા દીયા હયે જમાલ મુજકો;
બના તુગ્મુમી યહાં લે આયા હયે દીલરબાકા ખીયાલ મુજકો.
જો ગુલકુ મેરે ચોરા ગયાથા વો હયે પીસર યહાંકે બાદશાહકા;
પદરકે આંખોંકો કરકે રૌશન દીખાયા કએસા ઝવાન મુજકો.
લીબાસ મરદાના પહેન લી હું યહાંકે ગુલતાંસે બન નીકી હું;
જુદાઇમે જીસ્કે મંએ ચલી હું હુવા ન ઉસકા વીસાલ મુજકો.
નીકલ વો દીન હીજ્રકે ગયે સબ કરીબ હયે તસ્કે યારકી ગા [illegible]
બર આયેગા મેરે દીલકા મતલબ નજુમમે હયે કમાલ મુજકો.

૪૫ જંગલા.

કીસી મસ્તકે આનેકી આરઝુ હયે (અસલી)
સીપાસે ખુદા ઘર હયે રૌશન હમારા—તર્જ.

બાદશાહ—ખીલા ફ્રુઝલે ખાલેકસે ગુલશન હમારા;
હુવા ફૂરૈ ગુલપર હયે મસકન હમારા—ખીલા.
હયે પુર તુર આંખે પીર આઈ બસારત;
ન કયું કર હો અબ્બાન રૌશન હમારા—ખીલા.
ખુદાવંદે આલમ વહી મહેરબાં હયે;
અબસ ચર્ખ ગરદું હયે દુશ્મન હમારા—ખીલા.

૪૬ સારંગ—ગજલ.

તુઝકોભી કુચ સઝા આરી મક્કાર ચાહીયે (અસલી)
અયે બેટા ઈસ નજુમીકા નાદીર ખીયાલ હયે—તર્જ.

બાદશાહ—અયે લડકા ઇસ નજુમીકા સુનીયે યે હાલ હયે,
ઇલમે નજુમમે ઈસે અચ્છા કમાલ હયે—અયે.
તુમ રાહમે થે આનેકી પેહેલે દીયા ખબર;
ઈસ બાકમાલકો નહી હરગીઝ ઝવાલ હયે—અયે.
કયું કર મીલા દે ગુલ તુમેહ પીઆરો બાંયા કરો,
રન્જે સફરકા દીલમે હમારે મલાલ હયે—અયે.
ફરઝન્દ કરકે હીમ્મતે મરદાના લાયે ગુલ;
ઔરોંસે હોના કામ યે અમરે મહાલ હયે—અયે.

૪૭ ઝીંઝોટી—લાવની.

મોરી ચલી સાસરે પીરભી ક્યુ આના (અસલી)
ખુસરવા તેરે મેહ્તાજ સીકંદર દારા—તર્જ.

કોતવાલ—ખુરશીદે ફલક હયે બખ્તકા તેરે તારા,
મહોતાબ હયે શાહા તેરે સીકન્દર દારા;
કયા કહું દરતકા હાલ જો મંયેને દેખા,
એક મકાં બના હયે કસરે ફલકકા હમતા;
ઔર ઝમી કયે ફરમંગ બની હયે ઝરકી,
નહી નઝર ટહરતી ખુરશીદે ખાવરકી;
હયે દરવાઝોંપર જડે જવાહેર મોતી,
તારોંકી ફલક પર ચમક ન ઐસી હોતી;
રેતીકી જા પર જડે જવાહેર ઉમદા,
હયે બારાદરીકા શાહ અજાએબ નકશા;
હાકમને વંહાકે કી હયે તુમારી ઝીયાફત,
હમરા ચલેં સબ લશ્કર લે બ કરામત.

૪૮ જજયવંતી.

હોરીકી ભીનક મોહે કાન પડારે (અસલી)
પતા સુજકો ચોરીકા બીલકુલ મીલા હયે—તર્જ.

બકાવલી—મીલા ચોર મેરા બ ફઝલે ખુદા હયે,
વહી હોગા ગુલચીં.નહી દુસરા હયે—મીલા.
હુઈ સુનકે અહવાલ તસ્કીન દીલકો:
મકાં જાકે દેખું વાહ કયેસા બના હયે—મીલા.
બહાર આયેગી કયુ ન અબ દાગે દીલકી;
મેરા બુલબુલે દીલ યે નગમા સરા હયે—મીલા.

૪૯ બીલાવલ.

કહો વાત પીઆરા કહો વાત પીઆરા (અસલી)
સુન બાત શૌહર સુન બાત પીઆરે—તર્જ.

દીલબર—ન આઊંગી દીલબર ન આઊંગી પીઆરે;
બજા હુકમ આંખોસે લાઊંગી પીઆરે—ન આઊંગી,
તરદદુખ તુમારે મંએ કુરબાન જાઊં;
ગુલામોંકો કયા મુંહ દીખાઊંગી પીઆરે—ન આઊંગી.

૫૦ શ્યામ—કલ્યાન.

વો ઝાલીમ કર તુ ધ્યાન (અસલી)
શાહેવાલા કીજે ધીઆન—તર્જ.

તાજુલ—સુનો શાહે ઝુલ કેરામ; આપકા મંએ વહી નહેસ પીસર હું,
કુયા બકુયા બાઝ બસર હું, તાજુલમુલુક હયે નામ—સુનો.
હુઇ કદમ બોસી જો મયસ્સર, શાદ હુવા યે ગુલામ;
ફઝલે ખુદાસે શાહકી અતાસે, અયેશ હએ સુબ્હો શામ—સુ.

૫૧ માલકોસ.

તેરા શુક્રે એહસાન પરવર દીગાર—તર્જ.

બાદશાહ—અદા શુક્ર કર્યું કર હો પરવર દીગાર;
મીલા ગુમ શુદા વારેસે તાજદાર—અદા.
હકીકત સુન અયે મેરે નુરે બસર,
નુજુમી દીયા તેરી મુજકો ખબર.
તુજ્હે ગયેબસે ગન્જે શૌકત મીલે,
કે યકબાલકે સાત દૌલત મીલે—અદા.
મગર તેરે દીદારસે ખુશ કલામ,
નહી ચશ્મમે થા બસારતકા નામ,
બીરાદર તેરે લા ઇરમસે વો ફુલ,
મલે ચશ્મપર રૌશની કી હુસુલ—અદા.

૫૨ ઝીંઝોટી–ઠુમરી.

નાઝો નખરેસે સુંદર પીઆરી (અસલી)
બેહયાઓને કયા દાઘ ખાયાં—તર્જ.

બાદશાહ—દાઘ શાનોપે ખાયે બદઅખ્તર.
ખોકે ઇઝઝત ફીરાયે બદ અખ્તર—દાઘ.
બેટા તાજુલમુલુક અબ બયા કર;
સહી અહવાલ ઇન્કા સરાસર—દાઘ.

૫૩ કલ્યાન–લાવની.

શાહ હીંદકી નઇ શમશીર. (અસલી.)
શાહ જબ મંએ નીકલા ઘરસે આપકે દરસે દહલ દહલ—તર્જ.

તાજુલ—શાહ તુમારે ખઓફકે મારે નીકલા ઘરસે સંભલ સંભલ.
ખાના બખાના કુચ્યા બકુચ્યા ફીરતા રહા જંગલ જંગલ;
જબકે સુના મંએ યારોં બીરાદાર ચલે હંયે સુએ બાગે ઇરમ,
શાદો ખન્દા દર પએ ઉન્કે ચલા ગયા મંએ કદમ કદમ;
ખેલકે ચૌસર હાર ગયે સબ પાસ નહી થે દામો દીરમ,
કયેદમે ઇસ દીલબરકે થે યે મંએને છોડાયા જાકે બહમ,
દાગે ગુલામીકા શાનો પર ખાકે નીકલે મચલ મચલ,
ખાના બખાના કુચ્યા બકુચ્યા ફીરતા રહા જંગલ જંગલ,
યે તો સીધારે ઇધર મંએ તલાશમે ઉસ ગુલકે ચલા,
મદદસે હમ્માલાકે એ ગુલ બકાવલીકા મુજકો મીલા;
ના બીનાકે રાહમે આંખે રૌશન ગુલસે મંએને કીયા,
છીનકે વો ગુલ યારોંને મુજસે આપકે સરમોપે લા મલા,

બનવાવા મંએ દેવોંસે થાં બકાવલીસા મહલ મહલ,
ખાના બખાના ફુચા બકુચા ફીરતા રહા જંગલ જંગલ.

પ૪ અંગ્રેજી તર્જ.

દુર દુર હો મગદુર કાલી સુરત કે હો દુર (અસલી)
ખ્વાર ખ્વાર ચારો ખ્વાર મંએ હું સુરતસે બેઝાર-તર્જ.

બાદશાહ—બારબાર કર યેક બાર ઇન ચારોંકો ડાલો માર,
યે કાલી સુરત મુરદાર અબ ન દેખુંગા ઝીનહાર;
હએ કોઇ યહાં, લે જાઓ ઇસ આન;
બે ઈમાન, હએ બે ગુમા કાબેલે ઝીન્દા.

પપ બરવા.

હાર ફુલાં દેરે માલી હાર ફુલાં દે (અસલી)
હાર મીલી હાએ હમે હાર મીલી હાર—તર્જ.

ચારોંશાહઝાદે—હાર મીલી ખાર હવે જીનેસે બેઝાર,
વાંબી ગીરફતાર હુવે યહાંભી ગીરફતાર;
ગુલકે એવઝ દાગી હુવે ઔર મીલા ખાર,
ચૌસર ખેલે જીતને કીસ્મતસે મીલી હાર.

પ૬ કલ્યાન-ઠુમરી

રાજા મંએ બન જાઊંરે તોહે રાની બનાઊં (અસલી)
હર ગુલ પડનેકો પએર હએ શાહ ચલો ચમનમે-તર્જ.

તાજુલમુલુક—ફઝલે ખુદાસે ખયેર હએ શાહ ચલો ચમનમે-ફઝલે,
લાલા ચંબેલી મોતીઆ નસરી;
ખીલે અજાયબ સએર હએ—શાહ ચલો,
બુલબુલોંસે સૈયાદ સીતમગર,
રખતા દીલમે બયેર હએ—શાહ ચલો,
ઝાહેદ સુએ કાબા બીરાહમન,
રવાના સુએ દએર હએ—શાહ ચલો.

પ૭ કેદારા.

હુવા હાલ રોશન મુજે ગુલકા ફુલ—તર્જ.

બકાવલી—મુજેહ ગુલકા અહવાલ રોશન હવા,
થા ખારીસ્તાં દીલ રશ્કે ગુલશન હુવા,
ન કાબા ન બએતુસ સનમ જાઊંગી,
યહાંસે મંએ આગે ઈરમ જાઊંગી,
ખુલા હુઆ હરઆલાકો મોજ કર,
મુરાદે દીલી ઘરમે આયેગી બર.

૫૮ ઝીંઝોટી

દેખો દેખો બગીચેમે કઓન આયા રે (અસલી)
આહા આહા બકાવલી જાન આઈરે—તર્જ.

પરીયાં—હો મુબારક બકાવલી પીઆરી આઈરે—હો
જાતેહી બસ બકાવલીકે આઇ ખીઝાં યેક બાર;
આતેહી ફીર બાગે ઇરમકી હો ગઇ ઔર બહાર—હો.
જાનેસે લાલા થે દાગી નરગીસ થે હયેરાન;
આનેસે બુલબુલથે નીમજા આગઇ તાબો તવાં—હો.
જાનેસે હમ નાલાં થે આનેસે હુવે દીલશાદ;
જાનેસે વીરાન ઇરમ થા આનેસે આબાદ—હો.

૫૯ મરાઠી.

ચંદર મુખ સુંદર તન સુન તુ ઓ પરી—તર્જ.

પરીયાં—મન મોહન ગુલબદન બાત સુન ઝરી;
રાત દીન તોરે બીન ચએન ના પડી—મનમોહન
પલ ગીન ગીન હર છીન છીન રએન દીન કરી,
સખીઅન સબ મીલકે અબ યાદ કર ખરી,
રોઈ રોઇ સુધ બુધ ખોઈ અગન મન ભરી,
સરકા બરકા ઘરકા કુચ ન ઝરા ધીઆન રહા,
હમને સહા તેરે બીન પરી—મનમોહન.

૬૦ લાવની.

સજનકે હાત પંખા પંચ રંગી (અસલી)
ગુલે ગુલઝાર નાજેરાનાઇ કયા બાત યે દીલમે આઇ—તર્જ

બકાવલી—ગુલે યકતાએ બાગે ઝેબાઇ ખત લીખી તેરી શયેદાઈ—ગુલે
ચોરીકે કુરબાન ગઈ મંએ ગુલકુ લે દે ગયા હએ ખાર,
નીકાલ લેકે છલ્લા મેરા ઊંગલીમે મેરે યાર,
નીંદમે અપની અંગોઠી પહેનાઇ—ખત લીખી.
ન તાબે ફુરકત રહી તો ઘરસે રવાં હુવી અયે સર્વે રવાં,
નજુમી બનકે તેરે પદરસે મીલકે અયે ઝીશાન,
દીખાઇ અપની ઉરકો દાનાઇ—ખત લીખી.
ખીઆલ આયા દીલમે કર હું અહલે મહફીલકુ બેજાન,
દેખકે તુજકો રહમ આ ગયા માન મેરા અહેસાન,
ફીર આયા મુજકો ખીઆલે રૂસવાઈ—ખત લીખી.
જીત લી બાઝી ચોસરકી તો દીલબરસે કયા બડા થા કામ
દાગી કરકે બાપકો છોડા ઇરમે હુવા કયા નામ,
કહો કયા તુમને હએ ઇઝ્ઝત પાઇ—ખત લીખી.

સાસ તેરી હુસ્નઆરા આઇ પાસ તેરે ખત લે મેરા,
પડકે ખતકો સાત ચલે આને મે ભલા હયે તેરા,
મેહેરબાનીસે મંએ તુજકો સમઝતાઈ—ખત લીખી.

૬૧ માંડ-ગઝલ.

જફાઓ સીતમકી સઝાવાર હું (અસલી)
ગુન્હગાર હું ઔર ખતાવાર હું—તર્જ
હુસ્નઆરા—પરી કતલકે મંએ સઝાવાર હું;
ગુન્હગાર હું મંએ ગુન્હગાર હું— પરી.
મંએ અપને કીએ પર પશેમાન હું,
જો ચાહે સો કર તુજપે કુરબાન હું—પરી.

૬૨ ઝીંઝોટી—ઠુમરી.

સખી કોઈ શામસે મીલાદે મુજેહ (અસલી)
શર્ત મેરી અગર કબુલ કરે—તર્જ.
બકાવલી—શર્ત મેરી કરે તુ દીલસે કુબુલ;
મુદદઆ તેરા તુ કરેગી હુસુલ—શર્ત.
બક્ષ દુંગી ખતાએં તેરે તમામ;
દુંગી મન માનતા તુજેહ ઇન્આમ—શર્ત

૬૩ કલ્યાન—ઠુમરી.

તુ રશ્કે પરી ગએરતે હુર હયે (અસલી)
અગર બાલ તનકે મેરે હો જુબાન—તર્જ
હુસ્નઆરા—અદા શુક્ર કરને તેરા મેરી જાં;
નહીં અયેસી મેરે દહનમે ઝંબા—અદા
હો ઇરશાદ સરસે બજા લાઊંગી;
નહીં કઓલસે અપને ફીર જાઊંગી—આ.

૬૪

સુન અયે દેવની શર્તે ઈમ્દાદકો—તર્જ
બકાવલી—શીતાબીસે હુસ્નઆરા તુ હો રવાં;
વો ઇન્સાંકો લેઆતો દુંગી અમા—શીતાબીસે
વોહ હયે ચોર આનેમે હીલા કરે;
એ ખત ઔર અંગુશ્તરી ઉસકુ દે—શીતાબીસે.
લે આનેમે ગર તુજકો ઇન્કાર હયે,
તેરા સર હયે ઔર તલવાર હયે—શીતાબીસે.

૬૫ કલ્યાન—ઠુમરી.

મધ ભરે નએનારે (અસલી)
દીલહારી કીનીરે તુને ઓ હમદમ—તર્જ

તાજુલ—હુશીઆરી કીનીરે, આજ જો યહાં, હીલમીલીઆં છલબલીયાં,
રંગ રલીયાં ગલીયાં ગલીયાં સહેલીયાં ટહેલીયાં કયા અૈયારી કીનીરે—
માતા તુમરે સંગ ચલુંગા, મોહે બોલાઈ હએ સજની મેરી,
હીલીએ મીલીએ ચલીએ કયા દીલદારી કીનીરે—હુશીઆરી.

૬૬ જોગીઆ—આસાવરી.

તુ કંહા હએ મેરી જાન મંએ તલબગાર હું તેરા (અસલી)
હાઝીર હએ યે મુજરીમ સરે દરબાર તુમારા—તર્જ.

તાજુલમુલુક—ફરમાવો સઝા હું મંએ ગુન્હગાર તુમારા;
ગુલ મંએકી ચુરા લે ગયા દીલદાર તુમારા—ફરમાવો.
મર જાતાથા દીદારસે હાસીલ હુઈ સહેહત;
અયે હસીએ દોરાં હું મંએ બીમાર તુમારા—ફરમાવો.
વાદીદએ હસરતયે યે નરગીસકી તરહસે;
સુદ શુક હુવા ફીર મુજેહ દીદાર તુમારા—ફરમવો.

૬૭ મરાઠી—ભયેરવી

તોરા સચ્ય નહી કહેનારે, મહેમાન——તર્જ.

બકાવલી—તોરે જુઠ હંએ બતીયાંરે સચ્ય માન મેરી જાન,
બતીયાં કરત સારી રતીયાં ગુઝારેં—તોરે.
નીકસ રહીથી પરાન યે મોરી,
તરસ તરસ તોરે દરસનકો,
જાન જાન જાન મેરી તુ બાત માન મંયેને તોરી બાત માની
તુ ને મોરી માની—તોરે.

૬૮ લંગડી—રંગત.

જબસે મલા તેરે દરકી ખાક સંદલકા લગાના છોડ દીયા (અસલી
લીખી હએ તકસીર સરાસર ખતા હમારે હાતોંમે—તર્જ.

તાજુલમુલુક—ઝુલફોંમે દીલ ફસા હયે કરદો રેહા તુમારે હાતોંસે,
સઝાદો ચોરી-કા લેકે કોડા તુમારે હાતોંસે—
ફુરકતમે હું કાટો મેરા ગલા તુમારે હાતોંસે,
યાદો શરબત-વસ્લકા પીલા તુમારે હાતોંસે—
આશકકા દીલ લીએ હો દે દો ઉઠા તુમારે હાતોંસે,
ચીરકે સીના-રખ્ખો દીલરૂબા તુમારે હાતોંસે—
અલગ હુવા હએ દીલ મેરા દો મીલા તુમારે હાતોંસ—

૬૯

દેખી અયેસી ચતર નાર (અસલી)
મન છીન લીઓ પાહેનાને મંત્ર યે સુનાઈ—તર્જ.

બકાવલી—સૈયાં મન છીન લીનો મંત્ર એ સુનાઈ,
બાત ક્યા બનાઈ—સૈયા મન.

પડકે મંત્ર સૈંયાને મોહની મોહ્પે દાલા,
તોરી આન બાન શાન દી મે હિ દેખાઈ—સૈંયા મન.

૭૦ ભયેરવી—ઠુમરી.

મંએતો સેજરીયાં પે ભુલી મોરા દે કંગના (અસલી)
અપની દીલ્લરીઓંસે પીઆરી મોરા જી રંગના—તર્જ.
તાજુલમુલુક—દયા મયાસે સજની મોરા જી રખના–દયા.
મન મોરા નીત તરસ રહાયા,
પીઆરી તોરે દર્સ બીના—દયા.

૭૧ સીંધ–ભયેરવી–ઠુમરી.

મંએ જગાએ હારીરે (અસલી)
ગમ ન ખાઓ વારીરે, સાથી પીઆ મંએ તોરી હું—તર્જ.
બકાવલી—તુમપે જાઊં વારીરે દાસી હું તેહારીરે—તુમપે.
તુને પીઅરવા મન મોરા લીનોરે,
જાઊં બલહારીરે——દાસી.

૭૨ ભયેરવી—ગઝલ.

લાગી હયે લગન તુજસે છોડા કોન સકેગા (અસલી)
નીસબત મેરી અબ તુજસે હટા કોન સકેગા—તર્જ.
બકાવલી—તુજસે મેરી ઉલ્ફતકો ઘટા કોન સકેગા,
તાજુલ—સર ઈશ્કકી ખંજરસે કટા કોન સકેગા,
બકાવલી—યું હુસ્નકી દૌલતકો લોટા કોન સકેગા
તાજુલ—યું નાગકો હાતમકે મીટા કોન સકેગા,
બકાવલી—યું મેરે તરાહ બરમે બીઠા કોન સકેગા,
તાજુલ—જુઝ મેરે તેરા નાઝ ઉઠા કોન સકેગા,
દોના—તા ઉમ્ર ઝમાનેમે કહો અપને કદમકો,
કુચેસે મહોબ્બતકે હટા કોન સકેગા.

૭૩ અંગ્રેજી—ઝીઝોટી આખરી ગાના.

શાદી કે ચમનમે હયે ફુલ ખીલે ફુલ ખીલે ફુલ ખીલે—તર્જ.
સબ—શાદીસે ગુલશનમે ગુલ ફુલ ગએ ફુલ ગએ ફુલ ગએ,
તુમ હમ ગમ બીલકુલ ભુલ ગએ ભુલ ગએ ભુલ ગએ,
છાઈ ઘટા હયે અજબ ફેઝા હયે ગુલ હયે બની ગુલગુલ હયે બના,
ઠંડી હવા હયે ચમન ખીલા હયે કુરકતકા ગમ ભુલ ગયે,
ફઝલે ખુદાસે આઈ બહાર સરસરી દીલબરી હયે તરી બરતરી,
નીસારે ગુલ હો ક્યું ન હઝાર બહેતરી સરવરી ફુલ ગયે.

તમામ શુદ.

મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસની કુંપનીએ પ્રગટ કરેલાં પુસ્તકો.

CHEAP AND USEFUL SERIES.

	Rs.	As.	P.
Exhaustive Notes on Lamb's Tales from Shakespeare	0	12	0
Do (with Gujarati Equivalents)....	1	0	0
Exhaustive Notes on Vicar of Wakefield	0	12	0
Exhaustive Notes on Sandford and Merton	0	10	0
Exhaustive Notes on Traveller with free Paraphrase and Text... ...	0	8	0
Exhaustive Notes on Homer's Iliad Book I	0	6	0
Paraphrase of Goldsmith's Traveller	0	2	0
Short Sentences for Beginners (English and Gujarati)	0	2	0
રોયલ સ્કુલ પ્રાઈમરના મિનીંગ.	૦	૪	૦
રોયલ રીડર નં૦ ૧ લાના મિનિંગ	૦	૬	૦
રોયલ રીડર નં૦ ૨ જાના મિનિંગ	૦	૮	૦
રોયલ રીડર નં૦ ૩ જાના મિનિંગ	૦	૧૦	૦
રોયલ રીડર નં૦ ૪ થાના મિનિંગ	૦	૧૦	૦
રોયલ રીડર નં૦ ૫ માના મિનિંગ	૦	૧૨	૦
હાવર્ડકૃત પ્રાઈમરના મિનિંગ (મોટા)...	૦	૪	૦
હાવર્ડકૃત અંગ્રેજી બીજી ચોપડીના મિનિંગ	૦	૬	૦
ફારસી આમાદન નામનો અં૦ ગુ૦ તરજુમો... ...	૦	૨	૦
શાળોપયોગી કોષ્ટકો	૦	૧	૦
ન્યુ રોયલ નંબર ૧ લાના મિનિંગ	૦	૬	૦
ન્યુ રોયલ નંબર ૨ જાના મિનિંગ	૦	૮	૦
ન્યુ રોયલ નંબર ૩ જાના મિનિંગ	૦	૧૧	૦
ન્યુ રોયલ પ્રાઇમરના મિનિંગ...	૦	૩	૦
બાળમિત્રના મિનિંગ	૦	૩	૦
બાળ ચિત્રપોથી અથવા ગુજરાતી પેહેલી ચોપડી ...	૦	૧	૦

વારતાઓના પુસ્તકો.

જાળંધર આખ્યાન ...	૧	૮	૦
મદાલસા આખ્યાન...	૦	૮	૦
સ્ત્રીવિલાસ ગરબાવળી..	૦	૮	૦
દલપત અને ધનપાળની વારતા	૦	૨	૦
સજ્જનતામેળવાનાંસૂચન	૦	૨	૦
પાર્વતિ લક્ષ્મીજીનો સંવાદ	૦	૧	૦
ક્રીકેટ શીખવાની ચોપડી	૦	૮	૦
સત્યવંતી આખ્યાન...	૦	૬	૦
ક્રીકેટ ગાઈડ	૦	૧	૦